

DE HERAUT

lijfblad van de Nijmeegse politicoloog

ISRAËL-PALES- TINA

MET ONDER ANDERE:

**ERASMUS VS AIESEC // LEO STRAUSS OVER LIBERALISME EN
TECHNOLOGIE //**

ISRAËL EN PALESTINA: RONNY NAFTANIEL EN HARRY VAN BOM-

JOOST MAG HET WETEN

Beste Joost,

Na de uitspraak van de Hoge Raad kunnen wij er niet meer onder uit: wij mogen vrouwen niet langer weigeren in onze partij. De 'vrouwenkwestie' speelt al jaren binnen de SGP en nu lijken we er toch echt niet meer omheen te kunnen. U snapt waarschijnlijk ook wel dat wij het niet toe kunnen laten vrouwen zomaar een politiek ambt te laten bekleden. Mannen komen op de eerste, de tweede en de derde plaats, dus dan hebben we aan drie zetels niet genoeg als we ook nog vrouwen op de kieslijst moeten zetten. Bovendien weten vrouwen toch, dat achter elke man een volledig toegewijde vrouw staat? Wie zorgt er anders voor dat, wanneer wij 's avonds na een lange fractievergadering vermoeid en volledig uitgeput van het debatteren thuis komen, er eten op tafel staat? Wie moet mijn overhemden strijken, mijn pak naar de stomerij brengen, mijn lunch voorbereiden en mijn boodschappen halen? Wie regelt het verdere huishouden en de opvoeding van de kinderen? Nee, vrouwen in de politiek, dat gaat echt niet. En oh ja, het is ook niet in overeenstemming met de roeping van de vrouw volgens de bijbel. Maar Joost, ik dwaal alweer af, even ter zake. Help ons een oplossing te vinden voor deze kwestie! Doe het voor alle mannen!

God zij met U,
Kees van der Staaij

Beste Kees,

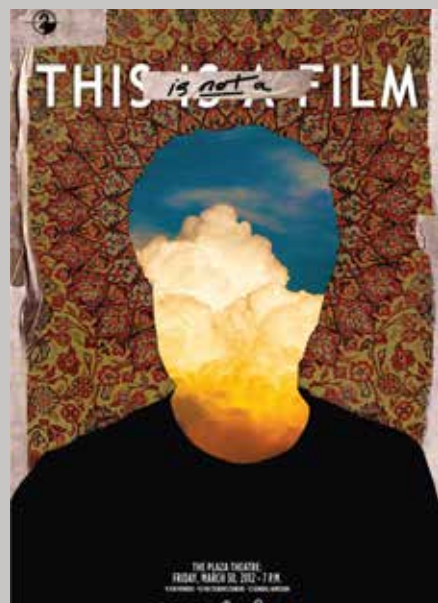
Ik wilde wat research doen op de site van de SGP naar aanleiding van je brief. Helaas deed ik dit op zondag en was de website 'niet beschikbaar'. Dus om maar in uw gedachtegang te blijven, ik schrijf dit op zondag, dus ben ik niet beschikbaar... Nee natuurlijk niet. In tegendeel, ik heb even flink wat research gedaan naar de geschiedenis van jullie langshepende vrouwenkwestie en ik moet zeggen, jullie hebben een lange strijd geleverd. Alleen twijfel ik bij de door jullie vaak aangevoerde argumenten. In deze brief lees ik namelijk hele andere beweegredenen. Blijkbaar is hier eigenbelang de grote drijfveer achter jullie vrouwenstandpunt. Kennelijk heeft jullie opstelling tegenover vrouwen ervoor gezorgd dat jullie nu volledig afhankelijk zijn geworden. Maar vrees niet, er is hoop. Er zijn dus mannen, ja echt, die dit allemaal op zich moeten nemen omdat zij geen (volledig toegewijde) vrouw hebben! Het is misschien moeilijk voor te stellen, maar ook mannen zijn in staat deze taken te vervullen. Dit is misschien schokkend en moeilijk te rijmen met je geloofsovertuiging, maar het blijkt toch écht te kunnen. Om de mogelijke overgang in jouw leven wat makkelijker te maken zou ik je willen aanraden dit niet alleen te doorstaan. Verenig je met je fractiegenoten en sla je er samen doorheen. Wissel recepten uit, ga eens samen naar de Blokker voor een nieuwe strijkbout of ga lekker met de hele fractie naar de huishoudbeurs. Dit is een zware periode voor een man, maar samen doorstaan wij dit! En ik zou juist graag willen zeggen: God zij met de mannen! Een beetje hulp van boven is niet overbodig.

M.v.g.
Joost

THIS IS NOT A FILM (2011)

This is not a Film werd gemaakt door de Iraanse Mojtaba Mirtahmasb en Jafar Panahi. Panahi kreeg in 2010 een gevangenisstraf van zes jaar opgelegd en een tienjarig verbod op het maken van films vanwege zijn kritische blik. De film is deels op een iPhone gefilmd en vervolgens in een taart, op een usb-stick, naar het filmfestival in Cannes gesmokkeld. Het 'is geen film' omdat dit slechts een poging was, maar boven alles een kritiek op de onderdrukte vrijheid van meningsuiting in Iran, vooral tegen de corrupte verkiezingen van Mahmoud Ahmadinejad in 2009.

Het is geen film omdat het de harde realiteit van een dag in het leven van Panahi is – een man die niet mag spreken, die door fases van onbegrip, teleurstelling en bittere woede gaat. De film laat meer zien dan een restrictie op artistieke vrijheid, het laat de bedroevende gang van zaken van het rechtssysteem in Iran zien.

INHOUD

2	JOOST MAG HET WETEN	14	ISRAËL EN PALESTINA Interview met Ronnie Naftaniel & Harry van Bommel
3	INHOUD		
4	DE ACHILLESHIEL VAN MODERNITEIT	18	ALLEDAAGSE ZORGEN
6	HET LEVEN NAAST DE UNIVERSITEIT In gesprek met Niels Spierings	20	HEKSENJACHT
8	ONE SEMESTER ABROAD: Erasmus vs. AIESEC	21	JANIS EN HELENA: graaiers of geplukten?
11	ADVOCAAT VAN DE DUIVEL	23	MEER DAN DUIZEND WOORDEN

REDACTIONEEL

Afgelopen kerstvakantie ben ik alle papers, samenvattingen en essays even ontvlucht voor een weekje vakantie in Edinburgh, de hoofdstad van Schotland. Zoals mijn politicologenhart me ingaf heb ik ook een bezoek gebracht aan het Schotse Parlement, gelegen midden in het oude stadscentrum, met uitzicht op de rotsformatie van een voormalige vulkaan. Maar niet alleen de locatie was indrukwekkend, het parlamentsgebouw zelf was een schitterend staaltje architectuur, vol met dubbele betekenissen en verwijzingen: overal in het bouwwerk was het kruis van de Schotse vlag opgenomen, de plattegrond was die van een boom met bladeren - verwijzend naar het Schotse landschap – en al het bouw materiaal van Schotse afkomst. Wat me echter het meest raakte was de trots waarmee de Schotten spraken over dit gebouw dat alles van hun nationaliteit belichaamt. Niet alleen architectonisch natuurlijk, het is zeer veelzeggend dat er überhaupt een Schots parlement is. Pas in 1999 werd er voor het eerst sinds Schotland in 1707 opging in een Unie met Engeland weer een – zwaarbevochten – Schots Parlement ingesteld, volgens sommigen een grote stap op weg naar Schotse onafhankelijkheid. In de straten van Edinburgh lijkt dit bevestigd te worden: zelden heb ik een stad gezien met zoveel passie voor de eigen cultuur en voor... politiek. Politiek is hier trots, het is idealen, het is eigenwaarde, het is kunst, het is liefde, liefde voor het land en voor de mensen. Het is zoveel meer dan machtsverhoudingen, meer dan technische details. Dat politiek dit ook kan zijn vergeten we in Nederland nog wel eens, wanneer we weer aan het zeuren zijn over de hypotheekrenteaftrek, de maximumsnel-

heid of aangespoelde walvissen. Zijn dit soort discussies niet nodig? Natuurlijk wel. Maar politiek kan veel meer zijn dan dat. En ik ben er van overtuigd dat het niet alleen geldt voor de Schotten, maar ook voor Nederland.

In deze Heraut vindt u allerlei aspecten van die intrigerende politiek. Zo leest u in deze editie onder andere over solidariteit tegenover de Grieken, over Niels Spierings en zijn ontwikkeling in de politicologie en over de gevaren van het liberalisme volgens Leo Strauss. Dat passionele politiek ook negatieve gevolgen kan hebben, blijkt uit het conflict tussen Israël en Palestina. In deze editie vindt u interviews met Ronny Naftaniel, nauw betrokken bij Israël, en met Harry van Bommel, voorvechter van de Palestijnse zaak. Tevens laten we Israëliërs en Palestijnen zelf aan het woord over de recentste ontwikkelingen. Op een wat lichtere noot: u kunt verder lezen over de buitenlandervaringen van Erasmus versus AIESEC en natuurlijk onze Joost.

Ik wens u veel leesplezier met dat fascinerende fenomeen, politiek!

Sophie Lauwers
Hoofdredacteur

DE ACHILLESCHIEL VAN MODERNITEIT

Leo Strauss over liberalisme en technologie

Steeds vaker klinkt het: “waar gaat het toch heen met de wereld?” Misstanden in de samenleving en een daaropvolgend maatschappelijk debat lijken het nieuws frequenter te domineren dan ooit. Zo laaide er een maatschappelijk debat op nadat de 41-jarige Richard Nieuwenhuizen overleed als gevolg van mishandeling door jonge voetballers. Ook de beelden van rellen in het Groningse Haren hebben kijkers in het hele land versteld doen staan van waar sommige mensen toe in staat zijn. Het overlijden van de grensrechter en de gebeurtenissen in Haren riepen de vraag op waar onze normen en waarden gebleven zijn.

Ook in de politiek speelde deze vraag een rol in navolging van de beruchte woordenwisseling tussen Mark Rutte en Geert Wilders. Beide politici verlangden van elkaar dat ze “normaal” zouden doen en hierop begon men zich inderdaad af te vragen of het niet eens tijd werd om “normaal” te doen.

“DE MAATSCHAPPIJ ZOU IN VERVAL RAKEN ROND HET JAAR 2000”

Oorsprong van ontwaarding?

Wat ligt er ten grondslag aan deze schijnbare maatschappelijke ontwaarding? Is dit een recent fenomeen, of is dit al langer aan de gang? Is het überhaupt terecht om te spreken van het verdwijnen van normen en waarden? En stel dat er sprake van is, wat is dan de oorzaak van deze ontwaarding? Sommige critici wijzen op de speciale rol van sociale media bij het ontstaan van de rellen in Haren. Ze claimen dat sociale media als Facebook de oorzaak zijn van deze manifestatie van relschoppers en dat ze zorgen voor een gebrek aan empathie. Dergelijke aantijgingen aan het adres van ‘technologie’ of ‘moderniteit’ komen niet voor het eerst voor. Veel politieke

filosofen hebben zich beziggehouden met het verdwijnen van normen en waarden en het lijkt een probleem te zijn dat in iedere generatie speelt.

De verlichtingsfilosoof Jean-Jacques Rousseau dacht dat de mens van nature goed is, maar dat de maatschappij waarin hij leeft hem bederft. Volgens Rousseau is de mens van nature egoïstisch en zijn rust en vrede de belangrijkste doelen die hij nastreeft. Maar zodra de mens in maatschappijen gaat samenleven, zal ze waarde gaan hechten aan wat anderen over haar denken. De mens wil aandacht en erkenning van de maatschappij. Geweld, agressie en oorlog bestonden niet voordat de maatschappij bestond – ze zijn kenmerken van de maatschappij.

Volgens de negentiende-eeuwse filosoof Friedrich Nietzsche ligt de oorzaak van ontwaarding, of wat hij nihilisme noemt, in de opkomst van het verlichtingsdenken. Dit denken heeft gepoogd om het verlies van typisch christelijke waarden te vervangen met nieuwe normen en waarden gebaseerd op rationaliteit, maar omdat die rationaliteit geen basis heeft, wordt het moeilijker en moeilijker om die normen en waarden te onderbouwen. Nietzsche voorspelde dat ongeveer rond het jaar 2000, de maatschappij in verval zou raken.

Leo Strauss en het moderniteitsprobleem

De politiek filosoof Leo Strauss heeft in navolging van Nietzsche veel nagedacht over dit “moderniteitsprobleem”. Sinds de Verlichting bestond het idee dat de menselijke beschaving alleen maar vooruitgang zou boeken – de beschaving kon geperfectioneerd worden en technologische en wetenschappelijke successen zouden hiervoor zorgen. Strauss trok dit idee in twijfel nadat hij twee wereldoorlogen en de holocaust had meegemaakt. Hij beargumenteerde dat het, in het licht van de eerste helft van de twintigste eeuw, problematisch was om te zeggen dat de menselijke beschaving vooruitgang boekte. Strauss betoogde dat moderniteit een gevaarlijke tendens richting relativisme maakte: al onze morele waarden zouden beperkt zijn tot de context waarin we leven, en daarmee relatief.

Strauss onderbouwde deze conclusie door te betogen dat in iedere maatschappij mensen een moraal van goed en kwaad hebben. Omdat iedereen in die maatschappij die moraal deelt, moet die moraal wel rechtvaardig zijn – anders zou men een nieuwe moraal willen. Op die manier is iedere samenleving gerechtvaardigd om haar eigen moraal vast te stellen. Als het individu het niet met die moraal eens is, kan hij in feite niets anders doen dan de samenleving verlaten: hij kan zich namelijk niet beroepen op een ‘hogere moraal’ dan die van zijn eigen samenleving: een hogere moraal zou namelijk het

---

De politiek filosoof Leo Strauss (1899-1973) werd geboren in Kirchhain, in het westen van Duitsland. Zijn ouders waren orthodox Joods. Strauss studeerde filosofie in Hamburg. In zijn studentenjaren was Strauss een politiek zionist: een voorstander van een Joodse staat in het huidige Israël. Strauss trouwde in 1932 met Marie Bernsohn. In 1935 kreeg hij een positie aan de universiteit van Cambridge maar deze kon hij niet behouden. In 1937 emigreerde hij naar de Verenigde Staten, waar hij later doceerde op Columbia University en op de University of Chicago. Strauss stierf in 1973 op 74-jarige leeftijd. Strauss wordt vaak gezien als de grondlegger van het neoconservatisme.

ontwikkelen van eigen standaarden van goed en kwaad door samenlevingen onnodig maken. Het individu heeft alleen zijn persoonlijke moraal.

Strauss betoogt tot slot dat als de moraal niet maatschappelijk maar persoonlijk is iedere persoon eigen standaarden van goed en kwaad heeft en zouden er geen hogere, morele beperkingen zijn aan wat mensen kunnen doen. Denk hierbij aan de rellen in Haren: de relschoppers deden iets wat de maatschappij op morele fundamenteën afkeurde. Volgens Strauss impliceert het handelen als in Haren meer dan relativisme. Het is relativisme dat uitmondt in nihilisme: de gedachte dat er geen fundament is voor de moraal.

Het relativisme, dat volgens Strauss aan de orde van de dag was, zou zijn grondslagen in het liberalisme hebben. Het liberalisme, vanaf John Locke, is gebaseerd op absolute waarden van individualiteit en diversiteit: vrijheid van denken. Deze absolute waarden zijn echter gebaseerd op het idee dat niets intrinsiek goed is. Het verdedigen van individualiteit en de vrijheid van meningsuiting betekent namelijk dat je er van uit gaat dat geen enkele mening 'de beste' is. Strauss zag hierin het fundament voor het moderne relativisme en, uiteindelijk, voor het nihilisme. Vanwege liberale tolerantie, geloven we niet in zoiets als een 'hogere moraal' en kunnen we dus feitelijk geen gegronde kritiek uiten op dingen die we immoreel vinden.

“WE MOETEN OP ONZE HOEDE ZIJN VOOR DE LIBERALE DEMOCRATIE”

Het neoconservatisme

Hoewel Strauss het liberalisme zo'n gevaarlijke eigenschap toedichtte, noemde hij zichzelf een liberaal. Velen beschouwen hem echter als de grondlegger van het neoconservatisme. Strauss was bijzonder geïnteresseerd in de klassieke politieke filosofie van de Grieken en de Romeinen. Hij was van mening

dat de klassieke politieke filosofie van Socrates en Aristoteles de beste praktische implicaties had. In die zin is Strauss reactionair te noemen.

Strauss was zich er echter ook van bewust dat in de huidige maatschappij, het voeren van zo'n politiek onmogelijk is. Volgens Strauss was een liberale of constitutionele democratie de beste regeringsvorm in de moderne wereld – omdat ze van alle alternatieven het dichtst ligt bij wat klassieke politieke filosofen voorschrijven. Maar we moeten wel op onze hoede zijn voor de liberale democratie: we moeten op de hoogte zijn van haar gevaren.

Strauss dichtte een invloedrijke rol toe aan moderne technologie. Voor het eerst in de geschiedenis, konden mensen niet alleen door natuurrampen ten onder gaan, maar ook door moderne technologie – zoals de atoombommen op Hiroshima en Nagasaki. Strauss stond over het algemeen sceptisch tegenover moderne technologie – louter technologie die het leven verbeterde, zoals medische technologie, was wenselijk. Hij vond dat moderne technologie de mens vervreemde van zijn 'ware natuur'. Het is de vraag wat hij gevonden zou hebben van computers, mobiele telefoons en Facebook. Gezien het feit dat hij individualiteit en diversiteit als oorzaken van het moderniteitsprobleem aanwijst, zal hij niet heel positief tegenover deze technologische hulpmiddelen gestaan hebben.

Nu en verder

Leo Strauss heeft zonder meer invloed gehad op ons denken over waar de menselijke beschaving naar toe gaat. Bovendien lijkt zijn uiteenzetting van mensen met eigen, persoonlijke moralen aan de orde van de dag. De dagelijks input die we doorkrijgen via Facebook is hier wellicht een manifestatie van – alhoewel niet zo'n kwalijke. Kwalijk zijn wel gevolgen als wat de relschoppers in Haren gedaan hebben, of wat de voetballers bezielde die Richard Nieuwenhuizen aanvielen. Deze misstanden maken Strauss' denken actueel en het is goed om hierop te reflecteren. Wellicht illustreren deze misstanden dat het soms misschien wel goed is om, met Strauss, wat conservatiever te zijn.

In hun boek *The Narcissism Epidemic* stellen de Amerikaanse psychologen Twenge en Campbell dat narcistische karaktertrekken – zoals een nogal hoge dunk hebben van jezelf, materialisme en gebrek aan empathie – onder Amerikaanse studenten de afgelopen twintig jaar met een derde zijn toegenomen dankzij sociale media. Jongeren zouden meer dan ooit geobsedeerd zijn met zichzelf.

HET LEVEN NAAST DE UNIVERSITEIT

In gesprek met Niels Spierings

In 2001 begon Niels Spierings, bekend als docent van de opleiding Politicologie en erelid van ismus, aan de bacheloropleiding Politicologie aan de Radboud Universiteit. Twaalf jaar later heeft hij zijn PhD aan de RU afgerond. Zowel als student, als tijdens zijn aanstelling als docent, is hij actief maatschappelijk betrokken geweest. Dit keer in “Het leven naast de Universiteit” spreken we daarom met Niels Spierings over zijn studententijd, idealen en maatschappelijke activiteiten.

Wanneer ben je begonnen met activiteiten naast je studie en wat was de aanleiding?

Mijn eerste studiejaar was ik al ‘n beetje actief in de lokale politiek, maar eigenlijk pas echt in mijn tweede studiejaar, toen ik ben begonnen als bestuurslid bij ismus. ismus bestond toen nog maar een half jaar en het verhaal gaat dat ik en een medestudent dacht het beter te kunnen. We schijnen toen met een uitgewerkt plan de kamer binnen te zijn gestapt, zo van: “Hey, zo moeten jullie het aanpakken!” Ik herinner mij dit echt niet meer, maar het zou best nog wel eens kunnen. Uiteraard was de reactie hierop, nou waarom ga je volgend jaar dan niet in het bestuur zitten? Zo geschiede.

Politieke bezigheden zijn voortgekomen uit een ruil tussen mij en een medestudent. We zaten samen in de trein en het kwam erop neer dat zij lid zou worden van ismus en ik van Dwars, jongerenpartij van GroenLinks. Zo ben ik lid geworden van GroenLinks en er was toen een nieuwe-ledenmarkt en die heb ik bezocht. Ja, toen had ik relatief gezien nog heel veel tijd. Nu weet ik hoeveel tijd je tijdens je studie werkelijk hebt; heel veel! Dus ik ben toen naar vergaderingen gegaan van een werkgroep en als je drie keer iets zinnigs zegt dan wordt er al snel aan je gevraagd of je niet meer zou willen doen. Het is niet dat daar honderden actieve leden rondrennen.

Je gaf aan dat je met een uitgewerkt plan naar de ismus kamer stapte, zou je kunnen stellen dat jij een idealistische student was, en wist hoe de wereld in elkaar zou moeten zitten?

Niet alleen als student hoor! Ik zeg niet dat ik altijd weet maar ik weet wel hoe ik het graag zou willen zien. Dat blijft, maar dat is volgens mij ook de enige goede reden om de politiek in te gaan, of activiteiten te ondernemen die aan het politieke raken.

Tijdens je studie ben je al bezig gegaan met genderstudies en de LGBT onderwerpen, dit heeft zich verder ontwikkeld in je huidige onderzoeken. Wanneer ben je daar voor het eerst mee aan de slag gegaan?

Het eerste wat ik daarin gedaan heb was voor de werkgroep seksuele diversiteit van GroenLinks. Dat was wel mijn intro-

ductie in de LGBT wereld. Daardoor ken ik nu veel mensen en debatten. Ik heb het nooit zo zeer opgezocht. Ook in Nijmegen is, naar aanleiding van een genderartikel dat ik heb geschreven, iemand naar me toegekomen om iets te gaan doen bij Villa Lila (het vorige Roze huis in Nijmegen) en daar ben ik toen ingerold. Het kost stiekem best veel tijd maar is wel leuk om te doen. Belangrijk om je te realiseren is wel dat het vaak mij ook iets oplevert voor onderzoek. Bijvoorbeeld ik doe nu samen met ITS en Instituut voor Genderstudies een onderzoek over hoe de situatie van LGBT in Europa is, zowel in de lidstaten als in de raad van Europa, dus zo’n 50 landen in totaal. Dit onderzoek wordt uitgevoerd voor het Ministerie van Onderwijs, waaronder emancipatie valt, met als doel om te bekijken met welke landen het Nederlands Ministerie kan samenwerken als het gaat om cultuur, positie van de vrouw. Omdat ik de LGBT wereld en beleidsdiscussies ken kan ik die kennis direct gebruiken voor dit onderzoek.

Je kunt stellen dat de activiteiten die jij naast je studie hebt gedaan, maar ook nu nog steeds doet, je verder helpen bij de ontwikkeling van je eigen onderzoek.

Ja, absoluut. De kennis die je op doet in die nevenactiviteiten leveren ook weer veel informatie op, ook inside information. Ik weet gewoon hoe een politieke partij werkt, weet hoe een beweging van binnen werkt. Dit is natuurlijk niet te generaliseren voor alle politieke partijen en bewegingen maar je hebt wel een inkijkje. Het werkt echter twee kanten op: ik ken het systeem waarbinnen we werken, ik weet wat mensen beweegt en dat kan ik weer toepassen wanneer je in gesprek bent met bijvoorbeeld een wethouder. Je weet in ieder geval wat realistisch is als je aan het strijden bent voor het een of ander.

Als onderzoeker probeer je zo objectief mogelijk te zijn, weer te geven wat de feitelijke werkelijkheid is en daar je conclusies uit te trekken.

Maar jij bent ook een idealist, iemand die zicht heel erg richt op één onderwerp. Heb jij dan ook met een bepaald doel dit onderwerp gekozen? Is er iets dat jij wilt bereiken?

Ja absoluut, maar ik denk dat dit voor veel onderzoekers geldt. Je onderzoek moet transparant zijn, objectief voor zover je gelooft dat dit mogelijk is. Je streeft er in ieder geval naar dat je eigen waardepatroon niet je conclusies beïnvloeden. En dat is eigenlijk best wel te doen. Maar hetgeen wat je bestudeert, dus de vraag die daar onder ligt, is iets wat betrekking heeft op je eigen interesse. Het is niet voor niets dat ik mij bezighoud met vraagstukken over ongelijkheid en participatie. Binnen dat grote cluster richt ik me op gender, islam, politieke participatie en soms seksualiteit. Het zijn allemaal

---

onderwerpen die bepalen wat het maakt dat mensen kunnen mee doen in een samenleving en in het bijzonder groepen die in een minder florissante positie zitten. Dat inzicht kan weer van invloed zijn op beleid of politiek, maar dat is een stap die buiten mij ligt. Behalve dan dat je je inzichten wel voor het voetlicht probeert te brengen.

Dus je hoopt eigenlijk dat de uitkomsten van je onderzoek opgepakt en geïmplementeerd worden in een beleid dat deze ongelijkheden verminderen zal?

Ja, dat is wel iets wat ik graag zou willen zien maar dat is niet iets wat morgen gebeurt. Soms gaat het heel snel, zoals met VIRAL (onderzoeksgroep met Kristof Jacobs over de invloed van social media). Een working paper van ons werd opgepakt door de media en 's ochtends stond de telefoon roodgloeiend met allerlei nationale tv- en radioprogramma's die met ons wilden spreken. Dit stuk was nog helemaal niet gepubliceerd, maar stond toch blijkbaar in alle kranten. Tja, dan moet je wel eigenlijk, want het stond ook verkéerd in alle kranten. Het is overigens niet makkelijk om zomaar iets in het nieuws te krijgen. Maar om nou alleen op je eigen kamer onderzoek te doen en dat vervolgens in de la laten te leggen zodat het verstofft en niemand weet wat je uitkomsten zijn... Ja, dan moet je wel heel erg gericht zijn op: "ik wil weten hoe het zit en verder interesseert het me niets". Ik kan dat niet.

Maar je bent natuurlijk wel actief lid van GroenLinks. Probeer je dan jouw onderzoek wel GroenLinks binnen te krijgen of probeer je dat echt te scheiden?

Niet zo direct maar dat heeft ook te maken met mijn eigen onderzoeksveld. Mijn onderzoeksveld richt zich nu voor het grootste deel op de positie van vrouwen in moslimlanden. Daar hebben politieke partijen niet een heel direct standpunt over. Mijn onderzoek is meer gericht op wat landen zelf kunnen doen om deze positie te verbeteren en welke factoren daarbij een rol spelen, bijvoorbeeld internationale organisaties. Dus die afstand is te ver om voor een politieke partij interessant te zijn. Je slaat als politieke partij dan de plank mis omdat het een terrein betreft waar je eigenlijk niks over te zeggen hebt. Op andere gebieden kan het wel, maar dan is het indirect. Met het onderzoek over sociale media heb ik bijvoorbeeld wel ideeën over hoe het verstandig is om je te profileren en vanuit kiezersonderzoek heb ik ook sterke ideeën hoe je campagne zou moeten voeren. Maar ja, daar heeft iedereen een idee over binnen een partij dus dat betekent niet dat dit klakkeloos wordt overgenomen. Wat nu het meest direct is, is dat ik in de kandidatencommissie van GroenLinks Nijmegen zit. Eén van de redenen waarom ik daar in zit is

mijn diversiteitsachtergrond en kennis van de processen die zich afspelen in selectieprocedures. Die procedures kunnen bepaalde groepen benadelen of bevoordelen, vaak onbewust. Dus dat is wel iets waar ik echt op let.

Je hebt in een korte periode van 2001-2013, behalve afronding van je studie en PhD ook enorm veel dingen eraan gedaan. Je hebt net je proefschrift verdedigd en bent docent-onderzoeker. Waar zie jij jezelf over vijf jaar staan?

Idealiter, afhankelijk natuurlijk van alle onzekerheden, zie ik mijzelf over vijf jaar aan deze opleiding werken. Onderzoek, lesgeven en tegelijkertijd niet nodig zijn in allerlei bewegingen, want dan zou de wereld een stukje mooier zijn. Ik denk alleen niet dat dit het geval is, dus hoop ik dan op dat moment nog steeds bij te dragen aan onderwerpen die in het bijzonder te maken hebben met migratie en asielzoekers in combinatie met gender en LGBT. Ik hoop dat het transgenderdebat dan veel beter loopt, de universiteit meer aandacht heeft voor LGBT zaken. Tevens hoop ik de combinatie van mijzelf als onderzoeker en als gedreven maatschappelijk betrokken persoon het mogelijk maakt dat onderzoeken zoals nu voor het Ministerie vaker kunnen worden uitgevoerd. Maar dat is een hele grove schets.

Laatste vraag, moeten de puntjes op het inschrijfformulier van ismus blijven?

Ja, absoluut. Het is heel simpel, niet iedereen valt in de categorie man of vrouw daarom moet er een optie zijn om andere keus te maken. Ook methodologisch gezien, als je twee niet-uitsluitende en niet-uitputtende antwoorden hebt dan heb je geen goed formulier. Landelijk zou dit ook moeten worden ingevoerd. Dit is ook een punt dat ik binnen andere organen aangedragen heb. Ik vind het schokkend dat je op zo veel websites "radiobuttons" hebt, aanklikdingen die je moet invullen anders kun je niet verder. Je kunt bij deze websites alleen man of vrouw invullen waardoor je enkele duizenden mensen in Nederland dwingt een keuze te maken die hun eigen identiteit en eigenwaarde aantast terwijl het niet hoeft. Het is zo makkelijk om een derde optie erbij te geven.

Dus in een ideale wereld hebben alle formulieren de optie man/vrouw/...?

Ja, maar in een nog idealere wereld wordt er niet meer naar gevraagd. Want het is niet nodig.

ONE SEMESTER ABROAD: ERASMUS vs. AIESEC

Erasmus

Studeren betekent twee dingen: veel tijd om te reizen en veel noodzaak om je CV op te vullen. Met een semester in het buitenland sla je twee vliegen in één klap! Ideaal voor een dergelijk avontuur is natuurlijk je flexsemester in het derde bachelorjaar, maar wat ga je precies doen? Studeren of stage lopen? En laat je je begeleiden door AIESEC of gebruik je liever een Erasmusbeurs? Keuzes, keuzes... Gelukkig zet de Heraut hier een aantal opties naast elkaar, compleet met ervaringsverhalen.

Erasmus

Sinds begin januari heeft onze opleiding een nieuwe Erasmuscoördinator. Angela Wigger heeft het stokje overgedragen aan de nieuwe docent Thomas Eimer. In een interview met de Heraut vertelt hij wat de belangrijkste reden voor een buitenlandverblijf is en waar je allemaal aan moet denken voordat je naar een tropisch oord kunt afreizen.

Levenservaring

Hij vertelt dat een semester in het buitenland op nog een andere manier belangrijk is: algemene ontwikkeling en levenservaring. Door een semester in het buitenland te studeren leer je hoe mensen in een ander land leven – en studeren. Je leert een andere cultuur kennen en je maakt kennis met andere didactische vormen dan je in Nederland gewend bent. “In Duitsland heb je bijvoorbeeld niet voor elk vak een tentamen: je volgt een module en daar krijg je een tentamen over, voor de afzonderlijke vakken krijg je alleen een certificaat dat bewijst dat je bij de colleges aanwezig was. Als je dat niet gewend bent is dat even wennen.”

Regelen, regelen, regelen

De enige toelatingseis die het Erasmusprogramma kent, is dat je je propedeuse afgesloten moet hebben. Verder moet je bij

de meeste gastuniversiteiten een Engels certificaat inleveren. Het IMO kan je helpen bij het behalen van dit certificaat, dat je krijgt na het afleggen van een test. Er zijn verschillende soorten testen, voor sommige moet je betalen, andere zijn gratis. Het loont zich dus na te gaan welke test je precies nodig hebt voor de universiteit van je voorkeur. Naast de eventuele kosten van deze Engelse test kost een deelname aan het Erasmusprogramma niets. Wel moet je er natuurlijk rekening mee houden dat de kosten voor levensonderhoud in sommige landen hoger zijn dan hier.

Eimer raadt studenten aan een jaar voor vertrek te beginnen met de voorbereidingen voor je buitenlandverblijf. Je moet besluiten naar welke universiteit je wilt gaan, welke vakken je wilt volgen en zorgen dat je al je papieren op orde hebt. Welke universiteit je kiest is afhankelijk van je interesse. Als je bijvoorbeeld het gevoel hebt dat je in het Nijmeegse curriculum iets mist kun je in het buitenland op zoek gaan naar vakken die dieper op dat onderwerp in gaan. In principe kun je alle vakken van je interesse volgen, ook als dit vakken van andere studies of faculteiten betreft. Houd er alleen wel rekening mee dat ook deze vakken eerst door de examencommissie moeten worden goedgekeurd! Daarnaast is het verstandig altijd eerst bij de gastuniversiteit na te gaan of je vakken uit andere disciplines mag volgen.

Gesloten deuren en valkuilen

Mocht je geïnteresseerd zijn in een buitenlandsemester aan een universiteit waar nog geen contract mee gesloten is, benadrukt Eimer dat die contacten altijd gelegd kunnen worden. In dit geval moet je wel al twee jaar van tevoren contact opnemen met je Erasmuscoördinator. Bovendien moet je minstens twee andere studenten vinden die geïnteresseerd zijn in een semester aan die bepaalde universiteit.

Het aantal vakken dat je volgt staat je volledig vrij, maar, zo zegt Eimer: “Pas wel op dat je genoeg vrije tijd over houdt! Een verblijf in het buitenland is ook zeker het uitgelezen moment om een land te leren kennen.” Daarnaast moet je je niet vergissen in de werkdruk die sommige vakken met zich mee kunnen brengen: wellicht verlangen andere universiteiten een veel grotere mate van participatie voor bepaalde vakken.

Voordelen

Het grote voordeel van het Erasmusprogramma is dat je er bijna van verzekerd bent dat de vakken die je in het buitenland volgt worden goedgekeurd door de examencommissie. Wanneer je zonder Erasmusbeurs in het buitenland gaat studeren is dit niet altijd het geval. Daarnaast is het natuurlijk prettig dat je een beurs ontvangt en dat je in het buitenland geen col-

legelegd meer hoeft te betalen.

Het Erasmusprogramma met AIESEC vergelijken is appels met peren vergelijken, zegt Eimer. AIESEC richt zich op een heel ander segment van de buitenlandervaringen. Waar Erasmus zich bezighoudt met het faciliteren van een studie in het buitenland, richt AIESEC zich op stage en vrijwilligerswerk. Wanneer het je om het even is of je je semester opvult met een studie of een stage is het volgens hem belangrijk in je achterhoofd te houden dat AIESEC duurder is, maar ook veel meer begeleiding geeft.

Wat Eimer nog wil benadrukken is dat je je niet moet laten tegenhouden door op het eerste gezicht gesloten deuren. Waar een wil is, is een weg, als je maar op tijd begint!

AIESEC

Je kan er op de campus eigenlijk niet omheen. Op weg naar je lunch in de refter krijg je snel een folder toegeworpen en ongetwijfeld hebben ze je in de pauze van een hoorcollege ook al aangesproken. De internationale studentenorganisatie AIESEC. Charlotte Puttenstein is werkzaam in het outgoing exchange team en vertelt ons wat AIESEC precies is; “AIESEC biedt stages en projecten aan voor studenten die ervaring op willen doen in het buitenland. Daarbij kunnen studenten kiezen tussen twee soorten programma’s: Het Global Internship Program (GIP) en het Global Community Development Program (GCDP).” Zoals de naam al doet vermoeden loop je stage bij het GIP en help je de lokale bevolking van een land in de vorm van vrijwilligerswerk bij het GCDP.

Global Community Development Program

De manier waarop je als vrijwilliger kunt bijdragen aan een lokale gemeenschap is zeer divers bij het GCDP. Je kan bijvoorbeeld Engels onderwijzen op een basisschool, werken in een weeshuis, aidsvoorlichting geven of in samenwerking met een lokale ondernemer een bedrijfsplan opzetten. Het programma heeft als doel dat je een bijdrage levert aan de lokale bevolking in een periode van 6 tot 12 weken. De toelatingseisen en sollicitatieprocedure zijn voor dit programma laagdrempelig. Je hoeft voor het GCDP geen vereiste studie te doen om in aanmerking te komen voor het project. Het niveau Engels van de studenten die zich aanmelden is over het algemeen voldoende om leerlingen in het buitenland te onderwijzen. Charlotte: “Mocht je interesse hebben voor een vrijwilligersproject dan kun je een motivatiebrief en CV naar AIESEC opsturen. Wij nodigen je dan uit voor een gesprek

Studeren in Noorwegen: Tigran Çikikyan

Tigran studeerde een half jaar in het buitenland, om zijn flexsemester op een zinvolle manier in te vullen. Zijn keuze viel op Noorwegen, omdat Scandinavië tot de verbeelding sprak. “De opties waren Zweden en Noorwegen en ik heb uiteindelijk besloten om naar Noorwegen te gaan, voornamelijk omdat Noorwegen wordt gezien als het mooiste land van Europa.” Dit bleek de juiste keuze te zijn: “Het was een geweldige ervaring en een mooie uitdaging voor mezelf.”

Begeleiding vanuit het Erasmusprogramma was er niet veel, in veel dingen word je vrij gelaten. Maar mocht begeleiding nodig zijn, zijn de mogelijkheden hiertoe wel overal aanwezig. Handig was dat een overkoepelende organisatie volop kamers aanbood. Het enige wat nodig was, was een je voorkeur selecteren, waarna je een kamer kreeg toegewezen.

In Noorwegen heeft Tigran drie Engelstalige vakken gevolgd, waaronder een Noorse taal cursus. Deze vakken waren qua niveau beduidend lager dan hier in Nederland. Daardoor was er genoeg tijd over om te stappen, andere (internationale) studenten te leren kennen en het land te verkennen. “Er waren 150 internationale studenten uit dertig verschillende landen. Daarnaast heb ik in een studentencafé gewerkt en heb op die manier ook veel Noorse studenten leren kennen.” Er waren veel mogelijkheden tot excursies, zowel vanuit Noorwegen als vanuit Erasmus geregeld. Over de mooiste momenten van zijn buitenlandverblijf zegt Tigran: “Ik denk dat het weekend in Denemarken met alle vrijwilligers van de studentenbar waar ik werkte toch wel het mooiste was. Ik moet daarnaast wel vermelden dat de eerste keer dat ik de beruchte fjorden mocht aanschouwen ook een schitterend moment was.”

waarbij gekeken wordt of je flexibel bent en open staat voor andere culturen, maar het belangrijkste is om je enthousiasme te uiten!” Daarnaast verzekert Charlotte er ons van dat je je geen zorgen hoeft te maken over een beperkt CV. AIESEC is juist bedoeld om je CV uit te breiden!

Global Internship Program

Dit programma bestaat uit een stage van drie tot achttien maanden bij een bedrijf in het buitenland. Je kan stage lopen op drie verschillende gebieden: management, techniek of educatie. Er is een breed spectrum voor studenten die een stage willen combineren met ervaring in het buitenland. Naast een sollicitatie moet je ook solliciteren bij het bedrijf of de organisatie waar je gaat werken. De toelatingseisen voor Global Internship Programs zijn strenger dan die voor Global Community Development Programs, want voor een dergelijke

ONE SEMESTER ABROAD: ERASMUS vs. AIESEC

stage moet je natuurlijk ook bij het betreffende bedrijf solliciteren, zoals je bij een Nederlands bedrijf ook zou moeten. Een ander verschil is dat je voor een stage vanzelfsprekend een langere periode in het buitenland doorbrengt en dat je een stagevergoeding krijgt.

Nadat je de sollicitatieprocedure met succes hebt doorlopen, wordt je voorbereid op de stage in het buitenland door je te koppelen aan een studentencoach. De coach is je contactpersoon voor allerlei vragen waar je mee te maken krijgt. Zo kan een coach je helpen bij het vinden van een geschikte stage in de database van AIESEC. Charlotte: "Ook als je eenmaal in het buitenland bent en daar gekoppeld bent aan een lokale coach, blijf je contact houden met je coach in Nederland." Dat is wel zo prettig als je naar een onbekend land gaat.

Waarom AIESEC?

"Bij een studie in het buitenland kom je voornamelijk in aanraking met internationale studenten, terwijl er bij AIESEC veel aandacht is voor de cultuur van het land waar je een project doet of stage loopt", zo vertelt Charlotte, die zelf ook een half jaar in het buitenland gestudeerd heeft. Vaak organiseert AIESEC ter plaatse sociale activiteiten waardoor je niet het gevoel hebt er alleen voor te staan in het buitenland. Bovendien kom je hierdoor veel meer in aanraking met de lokale bevolking dan bij het Erasmusprogramma het geval is.

Daarnaast regel je bij AIESEC een buitenlands project (GCDP) in een betrekkelijk korte periode. Wanneer je flexibel omspringt met het vinden van een leuke bestemming, kan twee maanden aan voorbereiding voldoende zijn. Voor de buitenlandse stage (GIP) hangt het af van het bedrijf waar je solliciteert. Aangeraden wordt om minstens zes maanden van te voren voorbereidingen te treffen. Zeker voor studenten met studieoverdraging zijn de zomerprojecten aantrekkelijk. In een paar weken kun je vrijwilligerswerk doen, tijdens de zomervakantie. Op deze manier loop je niet nog meer verdraging op. Niet geheel onbelangrijk voor studenten is de vraag hoeveel een buitenlands project of stage nu eigenlijk kost. Na sollicitatie voor de GCDP en GIP kost inschrijving €249,- aan registratiekosten. Daarnaast krijg je voor deze kosten begeleiding voor, tijdens en na je verblijf in het buitenland. De kosten die je in het buitenland maakt verschillen per programma. Bij het GCDP worden tevens de accommodatiekosten vergoed, bij het GIP betaal je de accommodatie van je stagevergoeding. Wat Charlotte ons tot slot nog mee wil geven: "Op de website kun je alle informatie vinden en voor geïnteresseerden

is er elke woensdag in de pauze een informatiebijeenkomst

op het kantoor van AIESEC, in De Ondergang. Mocht je tussendoor nog vragen hebben kun je ook altijd even bij ons binnenlopen!"

Ontwikkelingswerk in Kenia: Hans Baetsen

Hans begon in 2011 aan zijn life changing vrijwilligerswerk in Kenia. Daar werkte hij in een basisschool die tevens dienst deed als weeshuis, midden in een sloppenwijk. Naast spelen en lesgeven had Hans ook een aantal officiële taken. Zo heeft hij onder andere een site opgericht voor de organisatie. Verder schreef hij samen met de directeur een 'Need Assessment Proposal', waarin naast de geschiedenis en de missie van de organisatie ook de problemen en gehoopte ontwikkelingen van de school werden beschreven. Doel van dit document was mensen informeren over en geld werven voor de organisatie. "Het doen van dit meer officiële aspect van mijn verblijf werd vaak wel belemmerd door de omstandigheden in de sloppenwijken. Regelmatig was er geen stroom en internet was zo mogelijk nog schaarser."

Terugkijkend op zijn werk in Nairobi, geeft Hans toe zijn verwachtingen te hebben bijgesteld na aankomst. Zoals veel ontwikkelingswerkers vertrok hij uit Nederland met wat hij zelf een 'world changing intention' noemt: "In zeven weken kun je natuurlijk maar weinig verschil maken, maar je moet jezelf ervan overtuigen dat je alles uit die zeven weken moet halen en je uiterste best moet doen om toch zo veel mogelijk voor elkaar te krijgen."

Het contact en de begeleiding van AIESEC waren niet altijd optimaal. Voor vertrek was het vaak moeilijk om contact te krijgen, vanwege het gebrek aan internet in Kenia. Toen Hans op het vliegveld aankwam was er niemand om hem op te halen. Maar op deze ene miscommunicatie na is hij erg tevreden over de contactpersonen van AIESEC Nairobi. Zij gaven hem veel informatie over nevenactiviteiten en zorgden voor genoeg contact met de lokale bevolking. Hans: "Misschien lag het gebrek aan contact voorafgaand aan mijn verblijf ook niet perse aan de contactpersonen, maar meer aan de mentaliteit van de Keniaanse bevolking: "No worries, everything will be just fine!" En daar hadden ze gelijk in."

Een buitenlandverblijf zou hij iedereen aanraden, zeker bij de organisatie waar hij is geweest. Het grootste voordeel van deze organisatie is dat die nog zo jong is. Daarnaast is de directeur een aardige man die er voor zorgt dat je je meteen welkom voelt. "Het was een fantastische, onvergetelijke ervaring."

ADVOCAAT VAN DE DUIVEL

Edelachtbare,

Afgelopen december was het weer zover: tijdens een schietpartij op een school in het Amerikaanse Connecticut zijn zeker achtentwintig mensen om het leven gekomen, waaronder twintig kinderen. Het lijkt een oneindige cirkel van onnodig kwaad. Elke keer weer vragen we ons af of het ooit op zal houden, maar we lijken er nooit van te leren. Het lijkt zo simpel: zorg ervoor dat niet iedereen zomaar aan een wapen kan komen, en vooral geen mensen met een psychische stoornis, zoals afgelopen december ook het geval was.

Echter, het is niet zo simpel als het lijkt. Het recht op het hebben van een vuurwapen is deel van het recht op vrijheid. Dit recht is zelfs letterlijk vastgelegd in het Tweede Amendement in de Amerikaanse 'Bill of Rights'. Het recht op vrijheid zou dus ondermijnd worden, mocht het recht op het hebben van een vuurwapen worden ingetrokken.

Daarnaast hebben we ook nog het recht op zelfverdediging. Volgens de wet mogen Amerikaanse burgers zich te allen tijde verdedigen als hun eigen leven of dat van anderen in de buurt in gevaar is, ook wanneer dit dodelijke gevolgen heeft voor de bedreiger.

Stel je voor dat er een inbraak gepleegd wordt in jouw huis en jij betrapt de overvaller. Deze wil natuurlijk anoniem blijven, dus wil jou het zwijgen opleggen door je te vermoorden. Met alleen een honkbalknuppel bereik je op dat moment natuurlijk niets tegen een gewapende overvaller. Ook de politie bellen heeft geen zin, want die zijn vaak pas tien tot twintig minuten later ter plekke. Op dit soort momenten is de enige manier om je te verdedigen het gebruik van een vuurwapen en dit is nu dus ook nog toegestaan bij wet. Op het moment dat jij geen vuurwapen in huis mag hebben, wordt dus aan het recht op zelfverdediging voorbijgegaan.

Daar komt bij dat iedereen gelijke kansen moet hebben. Als de overvaller in het bezit is van een vuurwapen, moet jij je dus ook met gelijke kans kunnen verdedigen.

Vrij wapenbezit biedt daarnaast ook voordelen aan fysiek zwakkere mensen, zoals ouderen en fysiek gehandicapten. Zonder vuurwapen zijn deze mensen gedwongen om zich fysiek te verzetten, waardoor ze vaak machteloos staan tegenover criminelen.

Uit dit alles volgt misschien wel het belangrijkste argument voor vrij wapenbezit. Het is namelijk bewezen dat wanneer mensen het recht hebben om een vuurwapen in huis te hebben, de criminaliteitscijfers dalen. Als je hier goed over nadenkt, is dit natuurlijk heel logisch. Wanneer mensen de mogelijkheid hebben zichzelf te beschermen tegen inbrekers en andere criminelen, wordt de stap voor criminelen veel groter om de misdaad ook werkelijk te plegen.

Dan heb je natuurlijk ook altijd nog de mensen die zich er niets van aantrekken of iets verboden is of niet. Ik doel hiermee op illegale wapenhandel. Mochten vuurwapens niet meer legaal verkrijgbaar zijn, dan wordt er wel een andere manier gezocht om eraan te komen. Stel je voor, een hele nieuwe sector van de zwarte markt. Dit kan niet de bedoeling zijn.

Dit alles neemt natuurlijk niet weg dat wanneer het bezitten van vuurwapens legaal blijft, de regelingen omtrent dit fenomeen verbeterd kunnen worden. Maar ik denk dat al het bovenstaande wel bewijst dat het bezitten van vuurwapens illegaal maken het omgekeerde effect heeft: wetten die het bezitten van vuurwapens verbieden, raken eigenlijk alleen gehoorzame burgers. Zoals hierboven genoemd, criminelen staan er toch niet om bekend dat ze de wet volgen. Als je wapenbezit criminaliseert, bezitten alleen criminelen wapens. "Het kwaad valt alleen te bestrijden met kwaad", mag dan wel een cliché worden genoemd, maar dit maakt ze niet minder waar.

I rest my case your honor.

Café 't Haantje
gratis zaal
voor feesten, borrels
en vergaderingen

Daalseweg 19
6521.GE.Nijmegen
telefoon 024-3230257

cafe@haantje-nijmegen.nl
www.haantje-nijmegen.nl

DE OPENINGSZIN

Zondagen zijn mooie dagen. Ik zit met goede voornemens voor de komende week in de trein, op weg naar het prachtige Nijmegen. Naast me zit een meisje, ze is zich aan het opmaken. Ik kijk naar buiten naar het Limburgs heuvellandschap en het is precies zo'n dag dat je eens rustig kunt nadenken over wat je ziet.

Ze blijven me toch wel een beetje bezig houden, die beelden. Want zie, waar zondagen zo mooi kunnen zijn, ik zelf ben er op één geboren, en de studie even met rust gelaten kan worden, bieden ze toch de mogelijkheid tot filosoferen. Een beetje filosoferen moet een student immers toch kunnen, niet? En het meisje naast me, met het geblondeerde haar en bezig met een volgende laag make-up, zal wel op weg zijn naar een of andere kappersschool, niet? De jongens met het achterovergekamde haar zijn ballen, mensen die alles cool vinden wat niet 'cool' is zijn hipsters en zit je dagen in de bibliotheek dan ben je een nerd. Wij zien de beelden, maar zorgen toch zelf voor de beeldvorming.

Het doet me allemaal een beetje denken aan de koude oorlog; mannen in pakken als kapitalistische wolven en de baarden als gewetenloze communistische beesten. Misschien moet ik me toch eens scheren en voor zo'n studievrije zondag blijft Marx echt te lang hangen. Meer politiek op zondag. Die 'andere baarden uit het oosten' mogen immers niet meer bou-

wen in Nederland (Mosknee). Een ander treurig beeld was de inauguratie van Obama. Ok, geen treurig, 'minder feestelijk' volstaat wellicht beter, maar het was toch jammer dat hij niet kon springen, juichen en dansen na deze prachtige ceremonie. Het was namelijk zondag, Christelijke rustdag, en dus geen feest voor Barack (Fneest, Geert?).

De Kerk heeft het toch wel goed begrepen. Hoewel geen feest op zondag, weten zij daar namelijk wel raad mee zo vlak voor vastentijd. Tentamentijd noemen we dat hier in Nijmegen. Waar het studeren van te voren carnevale is, de UB als Venetië aanvoelt en deze nerds ware casanova's blijken.

Onderhevig aan de Limburgse natuur hobbelt het treintje voort. Het meisje naast me is nu flink uitgeschoten met haar mascara. Niemand houdt het tegen, het is weer tijd voor schmink, pruiken en maskers. Met Carnaval maakt het niet meer uit hoe maf je danst of hoe je eruit ziet, daar doet een beetje beeldvorming niets aan. Gelukkig maar. En als je elkaar dan niet in de armen wilt vallen, dan draai je je gewoon om. Een polonaise kan ook!

Met hartelijke groet,

Max Hoofwijk

Voorzitter der studievereniging ismus

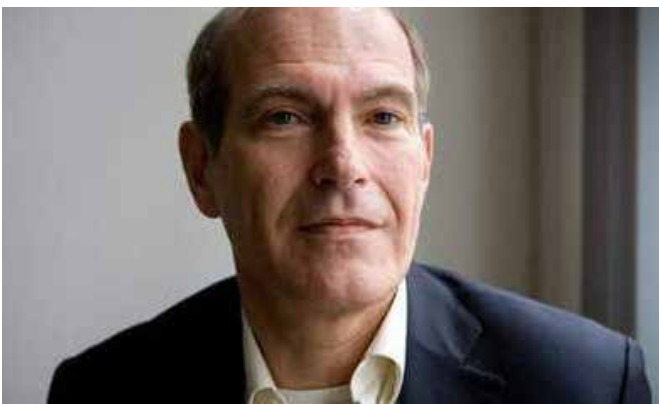
ISRAËL EN PALESTINA

Hoop voor de toekomst?

In het kader van de Israëlische verkiezingen eind januari en de dreigende spanningen met Iran, is Israël de laatste maanden vaak in het nieuws. We waren het langsepende conflict tussen Israël en Palestina alweer bijna vergeten, tot eind vorig jaar een wapenstilstand werd gesloten tussen Hamas en Israël en Palestina een waarnemersstatus kreeg bij de Verenigde Naties. Het herinnert ons opnieuw aan dit conflict, waarvan de weg naar een oplossing in dichte mist gehuld is.

De Heraut vroeg zich af hoe de situatie op dit moment is, met het oog op zowel de huidige politieke ontwikkelingen als de zware geschiedenis van dit gebied. Om dichterbij een antwoord te komen, laten we twee vertegenwoordigers van beide kampen in het conflict aan het woord: de heren Ronny Naftaniel en Harry van Bommel.

Beiden stelden we dezelfde vragen over de geschiedenis en oplossing van het conflict en de rol die Nederland hierin kan spelen.

RONNY NAFTANIEL

over de situatie tussen Israël en Palestina.

Ronny Naftaniel is sinds 1980 directeur van het Centrum Informatie en Documentatie Israël (CIDI). Het CIDI komt op voor het recht van de Joden in de staat Israël, waarbij het in vrede en veiligheid leven voorop staat. Het CIDI wil graag de dialoog bevorderen tussen Israëli's en Palestijnen en wil een tweestatenoplossing bereiken. Ook bestrijdt het CIDI racisme, discriminatie en antisemitisme.

Hoe is het mogelijk dat dit conflict al zoveel decennia door blijft gaan?

‘Het gaat in essentie om twee volkeren die beide aanspraak maken op hetzelfde gebied. Daarbij is het tot dusver onmogelijk geweest om het gebied te delen. Het meest lastige element aan beide kanten is dat er mensen geloven in het goddelijke recht en dat zij het woord van God denken te vertolken. Die radicale elementen maken het niet makkelijker voor de gematigden, aan beide kanten nog steeds de meerderheid, om tot een echte oplossing te komen.’

Is er, doordat dit zoveel jaren heeft gespeeld, een bepaalde

mate van wantrouwen gecreëerd tussen de twee volkeren?

‘Ja, maar dat was er al van het begin. Dat is in de loop der jaren alleen maar verscherpt. Voor elke vertrouwenwekkende stap die de ene zette, moest de ander dat ook doen. Daarom was het zo makkelijk voor de radicalen binnen de Israëlische én Palestijnse gemeenschap om het proces van de rails te laten lopen.’

Maar radicalen bevinden zich vaak wel op invloedrijke posities.

‘Ja, er zijn radicale elementen en die trekken voor een deel ook aan de touwtjes. Voor een oplossing zou het verstandig zijn dat Gaza en de Westelijke Jordaanoever tot één regering komen, zodat eindelijk duidelijkheid ontstaat. Het is bovendien acht jaar geleden dat er verkiezingen zijn geweest voor Palestijns leiderschap. Het is onduidelijk wie Abbas nog vertegenwoordigt. Ik denk dat het voor Israël heel belangrijk is dat er een duidelijk Palestijns leiderschap is met steun van de bevolking. Zelfs al zou dat leiderschap allerlei radicale elementen bevatten. Maar het heeft geen zin om met een gematigde marionet te praten, want als je daar vrede mee sluit, kan die vrede zomaar opzij worden gezet.’

Zal de nieuwe VN waarnemersstatus van Palestina iets veranderen in het conflict?

‘Nee, in de praktijk maakt dit niets uit. Tegelijkertijd vind ik het een aanfluiting. Er zijn in Palestina twee staten, twee regeringen, die kun je niet als één staat observatorstaat laten worden. Bovendien had Palestina de Joodse staat moeten accepteren. Nu krijgen ze toegang tot de VN zonder die erkenning te hebben uitgesproken. Dat vind ik niet kunnen. Net zo goed als ik ook het Israëlische antwoord daarop afwijs. De bouw van nieuwe woningen in het E1 gebied op de Westelijke Jordaanoever vond ik belachelijk.’

Binnenkort zijn er verkiezingen. Denkt u dat Netanyahu, die zich opstelt als ‘pro-veiligheid’, herkozen wordt?

‘Ja. Ik denk dat hij tussen de 30 en 35 zetels van de 120 zal halen. Daarmee zal zijn partij verreweg de grootste zijn. De echte vraag is niet of hij premier zal worden, maar of hij linksom of rechtsom gaat. Ik zou willen dat hij gedeeltelijk linksom gaat. Netanyahu heeft zich altijd ingezet voor een tweestatenoplossing, maar zou er dan verder in moeten gaan.’

Kan Nederland bijdragen aan een oplossing voor het conflict?

‘Ja, in EU-verband wel. Verder geeft Nederland steun aan de Palestijnen en politieke steun aan Israël en heeft daardoor een zekere invloed. Als bemiddelaar kan Nederland dus misschien wel wat betekenen; maar geen vrede afdwingen.’

Voert kabinet Rutte II een ander beleid ten opzichte van het vorige kabinet?

‘Dat heb ik nog niet echt kunnen ontdekken. Rutte I was ook tegen de nederzettingen politiek, maar had ook als tweede element dat het Israël bashen moet stoppen. Daar heeft Rosenthal zich behoorlijk voor ingezet. Je zou denken dat Rutte I met Rosenthal misschien tegen de VN waarnemersstatus zou hebben gestemd. Nederland heeft zich nu van stemming onthouden.

Ook wordt er nu gesproken over samenwerkingsverband met Palestina, niet alleen met Israël. Dat is misschien ook een accentverschil. Ik vind inderdaad dat de Palestijnen hulp moeten krijgen, maar ik heb zo mijn twijfel over hoe verstandig wij omgaan met die hulp.’

Hoe zou u de hulp aan de Palestijnen liever zien?

‘De Palestijnen ontwikkelen zich als een soort bedelaarsgemeenschap. Ik zou er heel wat voor geven als Nederland en andere Europese landen, Amerika ook, in plaats van oneindig veel geld te pompen in de Palestijnse autoriteit, gaan investeren in de Palestijnse infrastructuur en bedrijven helpen opzetten, zodat ze op hun eigen benen kunnen staan.’

Maar krijgt Palestina die mogelijkheid wel van Israël? Er worden toch de nodige belemmeringen opgeworpen?

‘Gaza kan in principe doen wat het wil op het gebied van export, als dat vreedzame middelen zijn. Misschien niet altijd met Israël, maar er is ook nog een grens met Egypte. In de Westelijke Jordaanoever is 60% van het gebied onder Israëlische militaire controle, maar dat betreft maar 5% van de bevolking. De andere 40% is onder controle van de Palestijnse autoriteit. Israël heeft niet eens de mogelijkheid om daar iets te belemmeren. Daar woont 95% van de Palestijnse bevolking, maar het enige wat er gebeurt is huizen bouwen. Daar-

mee help je een staat niet op de been. Het is een economisch verkeerde politiek.’

Waarom denkt u dat Europa de keuze heeft gemaakt om toch op de huidige manier hulp te geven?

‘Dat is een keus die door de Palestijnse autoriteit wordt afgedwongen. Ik denk dat Abbas de wereld langs reist en zegt: “jullie kunnen kiezen tussen mij en Hamas, steun mij! En steun dan mijn politiemacht en mijn ambtenaren en mijn hele administratieve apparaat. Hoe meer geld ik kan uitdelen aan mijn vriendjes, hoe loyaler ze zullen zijn.” Een hele ouderwetse methode om de macht te houden.’

Onlangs hebben 65.000 Nederlanders handtekeningen opgehaald om de Kamer op te roepen tot een debat over de Muur. Heeft zo iets invloed?

‘Nee, ik denk dat dat geen invloed heeft, maar het is het recht van de burger. Ik denk dat de Kamerleden inmiddels ook wel weten dat die Muur de veiligheid in Israël enorm vergroot. Voor de Palestijnen is het in een aantal dorpen inderdaad een gruwel dat die muur daar loopt. Maar zo’n ding is niet eeuwig.’

Er wordt gezegd dat Palestina met haar nieuwe status Israël zou kunnen aanklagen. Is dat überhaupt haalbaar? En is het wenselijk?

‘Eerst moet het ICC beslissen of een lid met waarnemersstatus die aanklacht mag doen. Maar als Palestina mag aanklagen, dan mag het andersom ook. En dan zal ongetwijfeld een aantal leiders van de Palestijnse organisaties worden aangeklaagd wegens terreurdaden. Dus dan gaat de oorlog via het Criminal Court spelen. Als ik het ICC was, zou ik er vanaf blijven. Het probleem met dit conflict is dat er niet één partij gelijk heeft. Er zijn hier op zijn minst twee partijen die beide het gelijk claimen en die geen steen onberoerd laten om dat gelijk te halen. De opinie en werkwijze van het Criminal Court kunnen zo vergiftigd worden.’

De oplossing ligt niet bij één van de volkeren.

‘Nee, maar ook niet in handen van het Criminal Court en niet in handen van het Internationaal Gerechtshof, dat ligt in handen van die twee partijen, die met elkaar aan tafel moeten gaan zitten en eindelijk eens een deling van dat gebied moeten toestaan.’

ISRAËL EN PALESTINA (vervolg)

HARRY VAN BOMMEL

over de situatie tussen Israël en Palestina.

Harry van Bommel is sinds 1998 Tweede Kamerlid namens de SP. In zijn bezoeken aan Israël, de Westelijke Jordaanoever en Gaza zag hij de situatie verslechteren. In samenwerking met Palestijnse, Israëlische en Nederlandse mensenrechten- en vredesorganisaties zet hij zich in tegen mensenrechtenschendingen en politieke ontwikkelingen die de tweestatenoplossing in de weg staan.

Hoe is het mogelijk dat dit conflict al zoveel decennia door blijft gaan?

‘De kern van het probleem is de bezetting van gebieden die de Palestijnen toekomen. Indien Israël de bestandslijn uit 1967 zou respecteren als de grens tussen eigen land en de Palestijnse staat dan zou het belangrijkste obstakel op weg naar vrede zijn verdwenen.

Zowel de Palestijnen als de Israëliërs zijn onderling verdeeld in gematigde en radicale groepen. Die houden elkaar gevangen. Ook geldt dat zowel Israël als de Palestijnen in hoge mate afhankelijk zijn voor de steun van buitenaf. Dat beperkt de handelingsvrijheid van beide partijen. Verder is het zo dat er een schuldgevoel bestaat ten aanzien van het Joodse volk als gevolg van de Tweede Wereldoorlog. Mede daarom worden er van Israël gedragingen geaccepteerd die van andere landen onherroepelijk zouden worden veroordeeld en zelfs bestraft met sancties zoals buitenproportionele toepassing van geweld, buitenrechtelijke executies, uitbreiding van illegale nederzettingen en administratieve detentie om maar enkele zaken te noemen.’

Is er, doordat dit zoveel jaren heeft gespeeld, een bepaalde mate van wantrouwen gecreëerd tussen de twee volkeren? Is het daarom zo moeilijk om tot een oplossing te komen? ‘Er is wantrouwen over en weer en dit staat een oplossing zeker in de weg. Sterker nog, het wantrouwen staat zelfs stappen in de richting van een oplossing in de weg.’

Hoe ziet u de rol van radicalen - in zowel Israël als Palestina - in het conflict?

‘Die rol is zeer kwalijk. Politieke leiders die stappen op weg naar verzoening en vrede willen zetten zijn zowel in Israël als bij de Palestijnen hun leven niet zeker. Rabin werd vermoord door een radicale Jood en Palestijnse leiders lopen ook het risico als verrader te worden gezien indien ze teveel opgeven voor een vredesregeling.’

Zal de nieuwe VN waarnemersstatus van Palestina iets veranderen in het conflict?

‘Op dit moment heeft het voor Israël gediend als argument om de illegale nederzettingen verder uit te breiden. De statusophoging is wel een belangrijk stapje op weg naar volwaardig VN-lidmaatschap. Ook biedt het de mogelijkheid om bij VN-instituties als het Internationaal Strafhof aan te kloppen.’

Binnenkort zijn er verkiezingen in Israël. Denkt u dat Netanyahu, die zich opstelt als ‘pro-veiligheid’, herkozen wordt? En welke invloed heeft dat op het conflict?

‘Ik denk wel dat Netanyahu aan de macht blijft en daar gaat geen positieve invloed vanuit op het conflict met de Palestijnen aangezien hij een groot voorstander is van de uitbreiding van nederzettingen. De opvattingen van de VN over nederzettingen interesseren hem naar eigen zeggen niet.’

Zal het staakt-het-vuren tussen Hamas en Israël invloed hebben op het conflict?

‘Dat mag ik hopen. Als er niet wordt geschoten kunnen de onderhandelingen worden hervat. Vrede tussen Israël en de Palestijnen kan alleen worden bereikt door onderhandeling.’

Heeft een van de twee volkeren de sleutel tot een oplossing in handen? Hoe ziet u die oplossing en hoe denkt u dat dit bereikt kan worden?

‘Dit conflict zal niet zonder betrokkenheid van buiten worden opgelost al was het alleen maar omdat beide partijen voor hun voortbestaan afhankelijk zijn van andere landen.’

In Palestina waren de laatste verkiezingen acht jaar geleden. Is dit een obstakel voor de oplossing van het conflict? Is de macht van Abbas wel legitiem en reflecteert hij nog de mening van de Palestijnen?

‘Abbas is de legitieme president van de Palestijnen maar de verdeeldheid onder de Palestijnen is wel een probleem. Het is van belang dat nieuwe Palestijnse verkiezingen niet te lang op zich laten wachten.’

Kan Nederland bijdragen aan een oplossing voor het conflict?

‘Nederland kan daar wel aan bijdragen maar dan moet de regering wel de moed hebben om Israël ter verantwoording te roepen. Dat kan bijvoorbeeld door in de Associatieraad kwesties als de uitbreiding van nederzettingen en de bouw van de muur in bezet Palestijns gebied aan de orde te stellen en te veroordelen.’

Voert kabinet Rutte II een ander beleid ten opzichte van het vorige kabinet?

‘Daar is nog niets van gebleken. Kamerlid Timmermans was voor de statusverhoging van de Palestijnen bij de VN maar als minister is hij op eens tegen. Dat stelt me teleur.’

Onlangs hebben 65.000 Nederlanders handtekeningen opgehaald om de Kamer op te roepen tot een debat over de Muur. Heeft zo iets invloed?

‘Als de Kamer zichzelf serieus neemt dan wordt er nu een oprecht debat gevoerd over de Muur in bezet gebied. Die Muur is veroordeeld door het Internationaal Gerechtshof maar dat heeft niet geleid tot actie; dat zou wel moeten gebeuren.’

Op welke manier geeft Nederland, ook in Europees verband, hulp aan Palestina? En kunt u zich daarin vinden?

‘Nederland geeft vooral hulp via de VN en die verzorgt voedselhulp, onderwijs en zorgprojecten in Palestijnse gebieden. Verder heeft Nederland gezorgd voor meer exportmogelijkheden uit Gaza, zoals bloemen, en een scanner bij een grensovergang. Ik steun die inzet van harte.’

De economie in Palestina is erg zwak. Hoe komt dit? En hoe ziet u hier verbeteringsmogelijkheden?

‘De Palestijnse gebieden worden volledig gecontroleerd door Israël op alle ingaande en uitgaande goederen. Daar liggen enorme beperkingen op. De lucht- en zeehaven van Gaza zijn door Israël volledig vernietigd. In Gaza heerst massawerkloosheid omdat er een tekort is aan alles. Zo kun je geen economie opbouwen.’

Er wordt gezegd dat Palestina met haar nieuwe VN-waarnemersstatus Israël zou kunnen aanklagen. Is dat haalbaar? En is het wenselijk?

‘Israël is geen partij bij het Strafhof en de Palestijnen ook niet dus dat zit er voorlopig niet in. Verwijzing kan dan alleen indien de hoofdaanklager of de Veiligheidsraad vervolging wil en de kans daartoe is ook gering.’

Een lastige vraag: denkt u dat in de nabije toekomst een oplossing zal komen voor het conflict?

‘Alleen druk van buitenaf zal Israël en de Palestijnen naar de onderhandelingstafel dwingen. Nu Obama in zijn laatste termijn zit, is het denkbaar dat hij de EU toe zal staan om economische druk op Israël te zetten. Op die wijze is er wellicht een kans dat de onderhandelingen worden heropend.’

Oorsprong van het conflict

De oorsprong van het Israël-Palestina conflict ligt in de Eerste Wereldoorlog. Het gebied behoorde toen nog aan het Ottomaanse Rijk, dat gedurende de oorlog de kant van verliezer Duitsland koos. Na de oorlog vond overleg plaats tussen Frankrijk en Groot-Brittannië wat betreft de verdeling van de Ottomaanse bezittingen in het Midden-Oosten. Er werd besloten dat Palestina, dat op dat moment bestond uit het huidige Israël - inclusief de Gazastrook en de Westelijke Jordaanoever – en het huidige Jordanië, Brits mandaatgebied zou worden. Ook werd in 1917 door de Britse minister van Buitenlandse Zaken in de Balfour-verklaring aan de zionistische beweging steun voor een Joods Nationaal Tehuis toegezegd. Tijdens het Britse mandaatschap groeit zowel de joodse immigratie als het Arabische verzet hiertegen. In 1947 droeg Groot-Brittannië het mandaat van Palestina over aan de VN. Er wordt besloten dat er een Joodse en Arabische staat zullen komen. De Joden accepteerden het plan, maar de Arabieren niet. Op de dag dat de Britten Palestina officieel verlieten (14 mei 1948), riep Israël de onafhankelijkheid uit, waarop er een oorlog uitbreekt met verschillende Arabische landen. Acht maanden later wordt er vrede gesloten, maar deze is fragiel en er zal nog een lange lijn van conflicten volgen.

ISRAËL EN PALESTINA: alledaagse zorgen

Dinsdag 22 januari maakte Israël de gang naar de stembus. De afgelopen twee jaar zijn bepalend geweest in het plan de campagne van de vele (nieuwe) gezichten in de Israëlische politieke arena. De roep om een socialere staat wordt steeds luider en nog steeds zijn er regelmatig protesten in de grote steden van het land. Hoewel vredesonderhandelingen rondom de Palestijnse kwestie op zijn zachtst gezegd moeizaam zijn, staan er nog elk moment radicalere en extremere figuren op en speelt de mogelijke nucleaire dreiging vanuit Iran ook een rol. Genoeg voor de lijsttrekkers om hun tanden in te zetten dus. De focus ligt sterk op de veelbesproken, mogelijke economisch-sociale inhaalslag en de relatie van de staat met religie. De grootste gok zal echter zijn op welke veranderingen er ook echt daadwerkelijk geboekt kunnen worden en welke slechts hete lucht blijken te zijn. De Heraut vroeg rond naar beweegredenen en stemintenties.

Netta de la Zerda, student, 19, Israel

I'm on my second year of my pre-army program (which is a bit like a 'preparation to leadership' program). Citizens are not obligated to take part in this program. I'm recruiting to the Education and Youth Corps on April 18th.

The elections in Israel typically evolve around 3 big dimensions: the socio-economic issues, the highly politicized security issues (issues like Israeli-Palestinian conflict, territories, etc. and now also the atomic threat from Iran), and the religion-state connection. I'm right-winged on the security dimension and left-winged economical-socially, so it is very hard to make a decision since the parties that can actually act on important issues are either left or right on both sides. But I believe that the right thing to concentrate on these days is our own society, to create a better state that takes care of its citizens, so my vote was based on the eco-soc dimension.

I voted Ha'Avoda, which is a Social-Democratic party, the second biggest party in Israel (after Ha'Likud, which is the dominant party today). Generally, their agenda is the creation of a welfare state. They concentrate mainly on the eco-soc issues, since they believe it's the most important dimension to concentrate on nowadays. What I hope most though, is that more

people will go voting (last time over a third of the people didn't vote in Israel!), and that Ha'Avoda will be able to actually make real moves to change the capitalistic spirit in Israel to a Social-Democratic one.

Joanna O., founder of the Palestine-loves-Israel movement, 24, Palestine

I founded the page Palestine-loves-Israel in March 2012 after seeing the Israel-loves-Iran Facebookpage and getting into contact with the founder. I started realizing that it's all related to each other: the Middle East is in a crisis and the Palestinian-Israeli conflict is the point where it all comes together.

I felt that now is a critical time, and it's necessary to stand up and speak out for peace. Because the peace process came to a stop, it's a dead-end situation now and somehow we need to make a step out of it. I felt that building up personal friendships and understanding each other on a personal level would be the way to restart the peace process. So I created Palestine-loves-Israel, to make a fist. I do not hate Israelis; I grew up in Germany while my family has lived in different Palestinian refugee-camps in the Middle East. They have suffered a lot and we've lost friends and family members in this conflict, but it's a weird thing to hate a whole kind of people just because your people are at war with them. I know that Israelis also suffer as much from this conflict and that we all wish that it would come to an end. My motivation is to bring people from both sides together to unite for peace.

I cannot say which party Israelis should vote for in the elections. I just know that building walls of hatred, mistrust and separation and radicalization has not brought us any further. The right-wing parties are acting out of a certain mentality which is based on "we against the rest of the world". Though I can understand it, I don't find it very helpful. It's born out of fear and blame, and we've been blaming both sides enough and it has led to nowhere.

What we need is the will to make a change, go back to the negotiation table and start seeing the other side as humans again. Both of us must stop with the old ways of victimization and dehumanization. This is the first step towards peace. Both of our people must do that.

Anonymous, 20, spokesperson international press Israel Defense Forces, Israel

Well, I'm a leftist on all fronts. I believe in the two-state solution and that the Palestinians should have their own country based on the borders as proposed in 1967. In these elections, I will vote for Meretz, a leftist party which doubled its number of voters since the previous elections and probably the only one capable on making a change. I hope that if the rightist government continues its devastating course, then in the next elections, the largest party, Likud, will lose votes and the left will rise again.

EEN HALF JAAR INTENSIVERING

Reden voor een feestje?

Vorig jaar kondigde de Radboud Universiteit gloeiend van trots de intensivering van het onderwijs aan, met nog strengere maatregelen dan het nationale hoofdlijnenakkoord: tegen alle bezuinigingen in zijn er aan de RU vanaf dit studiejaar minimaal 15 contacturen per week. Inmiddels zijn we een half jaar verder, dus het leek me hoog tijd om die eerste maanden intensivering eens onder de loep te nemen.

De reacties zijn verdeeld. Sommige docenten zijn dolgelukkig dat ze nog nét even iets meer kunnen uitwiden over dat andere werk van hun favoriete denker, anderen klagen dat ze zelf niet eens meer aan onderzoek toekomen. Ook bij de studenten zelf krijg ik de indruk dat er verschillende meningen over bestaan. Hoewel, de meerderheid zit toch niet echt te wachten op langere uren in de collegebankjes. Dat er weinig hoorbaar protest over is, zal wellicht komen doordat de intensiveringsuren vaak niet verplicht zijn. En dan versterkt het slechts de algemene tendensen: met meer uren college, komen de studenten die altijd alle colleges volgen vaker naar college, maar de studenten die sowieso niet al te vaak in de collegebanken verschenen, laten hun gezicht daar nu even weinig zien. Heeft onderwijsintensivering dan wel zin? Mijn antwoord is nee.

Wat de RU wil bereiken is, hoop ik tenminste, een hoger prestatieniveau van studenten. En dat hangt af van twee zaken: de motivatie van studenten en kwaliteit van het onderwijs. Maar voor beide problemen is intensivering niet de oplossing. Door het aantal college-uren te verhogen worden studenten niet op miraculeuze wijze ineens intrinsiek gemotiveerd. De oplossing voor de pijnlijke zesjescultuur is eerder te zoeken in het stimuleren van goed gedrag of – bij gebrek aan beter – het afstraffen van lage inzet.

Om de kwaliteit van onderwijs, het eeuwige verbeterpunt, te verhogen, moeten we het ook niet zoeken in intensivering. Bij sommige vakken wordt nu inderdaad nuttig gebruik gemaakt van de extra uren, maar in andere gevallen is het uren vullen om het uren vullen en wordt, uit stil protest, soms zelfs expres niet op aanwezigheid gecontroleerd. Wanneer een universiteit daadwerkelijk kwaliteit wil bieden, dan moeten er hogere eisen gesteld worden, maatregelen als het Bindend Studie Advies worden toegejuicht en moet er meer ruimte komen voor intensieve werkgroepen: geef daar dan dat extra geld aan uit.

Dat de intensivering geen onverdeeld succes is, moge duidelijk zijn. Maar waarom dacht de RU, en met haar de hele vereniging van universiteiten, dat dit wél de oplossing zou zijn? Omdat ze kwantiteit gelijkstelden aan kwaliteit. En dat is een fout die we wel vaker maken in onze maatschappij van streefdoelen, percentages, minima en maxima. Er is in principe niets mis met het idee om docenten meer tijd te geven om extra materiaal te behandelen, of in andere vormen dan hoorcolleges, maar dat zou dan wel vanuit de docent en het vak zelf moeten komen. Een van boven opgelegde urenregeling zal niet het juiste effect hebben.

Eerder dit jaar interviewde De Heraut Andrej Zaslav, docent Vergelijkende Politicologie, toen hij de facultaire onderwijsprijs had gewonnen. In zijn commentaar op intensivering sloeg hij de spijker op zijn kop: 'I understand they [the RU] want to do it, but it has to be done correctly: it can't be as rigid as it is being done now. It has to be more flexible.' Ik hoop van harte dat de RU dit binnenkort ook gaat inzien en dat onze goede universiteit weer een plek kan worden waar kwaliteit, niet kwantiteit, en zelfstandigheid, niet schoolsheid, centraal staan.

ismusAGENDA

---

20 FEBRUARI	DINER ROULER
26 FEBRUARI	ISMUS FILMAVOND KELDER TvA 5, 17:30
7 T/M 14 MAART	RAGWEEK, MET ISMUS EETACTIE EN CANTUS
14 MAART	ACTIVITEIT FEESTCOMMISSIE
19 MAART	GASTLEZING KOSOVAARSE AMBASSADEUR
21 MAART	HALFJAARLIJKSE ALGEMENE LEDENVERGADERING CAFÉ 'T HAANTJE

HOUD VOOR DE NIEUWE ACTIVITEITEN DE ONLINE ACTUALITEIT IN DE GATEN EN NATUURLIJK OOK TWITTER, FACEBOOK EN DE WEBSITE VAN ISMUS!

HEKSENJACHT

In de ochtend van 4 januari 2013 werd een 22-jarige jongen in elkaar getimmerd door drie van de acht figuren op deze foto. Helaas voor de jongens werd hun laffe actie gefilmd door beveiligingscamera's. De beelden waren scherp genoeg om heel Brabant (plus alle verwante facebookvrienden in andere provincies) op zijn achterste poten te laten staan, maar namen volgden niet. Gelukkig waren de jonge criminelen zo genereus geweest om dezelfde avond nog even gezellig op de foto te gaan. Laat die heksenjacht maar beginnen!

En de heksenjacht begon. Via GeenStijl, a.k.a. 'tendentieus, ongefundeerd & nodeloos kwetsend' werd de foto de wijde wereld in gegooid. De gezichten van deze jongens waren vervolgens tientallen keren op één dag te bewonderen op mijn tijdslijn. Later op de dag kwamen er zelfs namen bij. Godzijdank, maar één Marokkaan. Hoefden we die discussie in ieder geval even niet te voeren.

Op GeenStijl lees ik de reactie van reaguurder Nespresso: 'dit land is het zat! Wat nou privacy? Hadden ze eerder moeten denken!'. Inderdaad Nespresso, dat hadden ze zeker moeten doen. Eens. Misselijkmakende actie. Jongens die opzettelijk tegen iemands hoofd aan trappen, meerdere keren: criminelen. Maar uitspraken als deze insinueren dat er een probleem is, en als je dan ook nog zegt dat Nederland 'het' zat is, dan zeg je zoveel als: we hebben hier te maken met een maatschappelijk probleem. Er gebeurde precies wat ik had verwacht: er verschenen binnen een mum van tijd nieuwe filmpjes van excessief geweld. Ik voorspel dat de minister zich er in gaat mengen en dat er weer zo'n heerlijk maatschappelijk debat op gang zal komen.

JANIS EN HELENA

graaiers of geplukten?

Tolerantie van agressie

Nederland heeft geen probleem. Nee, er zijn een aantal Nederlanders (en blijkbaar dus ook Belgen) in Nederland die een probleem hebben: zij kunnen zichzelf niet in de hand houden. Ze kunnen van het minste of geringste agressief worden. Alhoewel het alweer even geleden is, herinner ik me nog als de dag van vandaag de beelden van AZ-keeper Esteban die aangevallen wordt middels een karatetrap van een toestormende supporter, een aantal meter van zijn goal af. Hij schrikt en weert de hooligan af, die op de grond valt. Esteban geeft drie trappen na en wordt dan gestopt door toesnellende medewerkers. Met mijn vader voerde ik de discussie over het nut van die trappen na. Ik vestigde mijzelf in het kamp dat van mening was dat die laatste schoppen pure agressiviteit waren van Esteban en dat het niet meer aangemerkt kon worden als zelfverdediging. Wat was er gebeurd als Esteban niet gestopt was? Hetzelfde met de man die midden januari ineens een (gelukkig ongeladen) pistool tegen het hoofd van de Bulgaarse politicus Dogan aanzet. Hij wordt binnen een mum van tijd tegen de grond aangewerkt, maar zelfs als hij zijn pistool al lang en breed kwijt is wordt hij nage-trapt. Wat als die mensen er niet waren geweest, die de gemoederen wisten te bedaren?

Het punt wat ik wil maken, is: als Nederlanders agressie echt willen afstraffen, dan keuren ze geen enkele vorm van agressie goed. Niet van voetballers, niet van politici en ook niet van zichzelf. Ik weet dat er mensen zijn die deze foto hebben gedeeld, maar zelf ook niet vies zijn van een ruzietje hier en daar. Goed, zij schoppen misschien niet tegen hoofden aan, maar zij gebruiken ook onnodig geweld. Ik heb deze foto niet gedeeld omdat ik wist dat er agressie van zou komen. En jawel, een aantal dagen na het incident lees ik in de krant: 'Verdachten van de geruchtmakende mishandeling in Eindhoven en hun familieleden worden bedreigd'. De meerderheid van de delers zijn vredelievende mensen die deze mensen het liefst achter slot en grendel zien. Maar wat zij niet door hebben is dat niet iedereen zo is. Niet iedereen kan zichzelf in de hand houden. Als we echt een vuist willen maken tegen zinloos geweld, dan laten we de politie en de rechtsstaat zijn werk doen en proberen we hier zoveel mogelijk bij te helpen, zonder dat we daar anderen bewust of onbewust mee schaden. Agressieve mensen die zichzelf niet onder controle kunnen houden, zullen hun straf niet ontlopen. En als mensen denken dat social media hier echt tot de oplossing hebben geleid, dan vind ik dat naïef. Zowel de foto als de videobeelden waren al in het bezit van de politie. De foto was duidelijk genoeg om een sterk signalement af te geven van deze jongens. Social media hebben het proces misschien versneld, maar ik stel voor het niet de rol van Het Recht over te laten nemen.

In Nederland weten we allemaal precies hoe de Grieken zijn. Een snelle rondgang langs reacties op de telegraaf.nl en willekeurige fora geeft het beeld van de 'corrupte, frauderende Griek met een uitkering'. Grieken zijn lui, nemen te veel vakantie en gaan vroeg met pensioen. Griekenbashing lijkt een nieuwe volkssport geworden. Dit terwijl het IMF juist verbeteringen ziet de laatste tijd. Is het negatieve beeld van Griekenland nog wel terecht?

De politici en media doen in dit opzicht niet voor de burgers onder. Sterker nog, ze doen het hen vóór. Zo verkondigt Geert Wilders graag dat wij betalen voor Griekse belastingontduikers. Volgens Mark Rutte 'komt Griekenland zijn beloftes niet na'. Verschillende partijen roepen dat Griekenland uit de euro moet. Dat dit soort uitspraken de financiële markten alleen maar meer onzeker maken stoort blijkbaar niemand.

Media

Uiteraard spelen de media een grote rol in de beeldvorming rond Griekenland. De trend die bezig is in de media wordt 'sensationalisering' genoemd, wat inhoudt dat de media met name negatieve berichten plaatst in de strijd om kijk-, luister- en oplage cijfers. In dit licht is het dan aantrekkelijker om de Grieken in een kwaad daglicht te stellen, om zo meer 'sensatie' te kunnen geven aan de naar rumoer snakkende consument. Op deze manier worden eventuele positieve punten over Griekenland of de Grieken niet belicht en is het aantal

JANIS EN HELENA: graaiers of geplukten? (vervolg)

positieve en negatieve berichten niet in balans. Ook geldt in het algemeen hoe negatiever de consequenties, hoe groter de kans dat het een nieuwsitem wordt.

Vooruitgang volgens IMF

Overigens blijkt uit een recent rapport van het Internationaal Monetair Fonds (IMF) dat Griekenland zijn beloftes wél nakomt. Het IMF vormt samen met de Europese Commissie (EC) en de Europese Centrale Bank (ECB) de zogeheten 'trojka': de drie organisaties die de meeste macht hebben over de financiële toekomst van Griekenland. Ook noemde Poul Thomsen, hoofd van de afvaardiging van het IMF, dat Griekenland na de recent aangenomen hervormingen goed op weg is naar financieel herstel. Tot paar maanden geleden werd de financiële steun aan Griekenland nog ingehouden door het IMF, vanwege de politieke onrust in het land. Ook moest er overeenstemming worden bereikt over de nodige hervormingen. Dit gebeurde afgelopen juni toen Griekenland een nieuwe leider koos, namelijk Antonis Samaras. Het lukte hem om eind november een akkoord te bereiken waarna de eurolanden en het IMF het steunpakket vrijgaven. Ook de Griekse belastinginners nemen hun werk zeer serieus, geen Griek kan onder de extra hoge belastingen uitkomen. Het beeld dat Rutte schetst van een land dat haar beloftes niet na komt lijkt dus enigszins onterecht.

Economische gevolgen Griekenland én Nederland

Daarnaast is het een misvatting om te denken dat 'ons' geld naar de Griekse bevolking gaat. Dat geld gaat namelijk naar de Noord-Europese banken, om de overheidsleningen af te lossen. Als gevolg van de bezuinigingsmaatregelen kampt de Griekse bevolking momenteel met stijgende belastingen, lagere lonen en een werkloosheid van 26,8 procent. Ongeveer dertig procent van de Grieken leeft onder de armoedegrens. Veel bedrijven gaan failliet omdat tegenover de hogere kosten ook nog lagere inkomsten staan doordat toeristen wegblijven. De bezuinigingsmaatregelen treffen vooral de kleine ondernemers en familiebedrijven, die de Griekse economische structuur dragen. Deskundigen spreken deze aanpak tegen. De Nobelprijswinnende econoom Paul Krugman pleit voor stimuli in plaats van strengheid. Met andere woorden, een begrotingsbeleid à la Keynes. Emeritus hoogleraar in European Politics and Policies Ingeborg Tömmel stelt voor om de start van een zelfstandig bestaan voor jonge ondernemers met een klein krediet te verlichten. 'Dit zou tot de modernisering van de economische structuur kunnen bijdragen, want de jonge generatie is zeer goed opgeleid en heeft toekomstbestendige zakenideeën.' Daarnaast zou een eerlijke, positievere berichtgeving over de Grieken volgens Tömmel ook helpen om het toerisme aan te wakkeren. 'Een groeiende toeristenstroom zou de economie aanjagen en daarmee ook de belastinginkomsten verbeteren.' Ten slotte wijst Tömmel op de rijkelijk aanwezige duurzame energiebronnen zon en wind in Griekenland, die mogelijkheden bieden voor heel Europa. Dit vereist echter

wel dat Nederland en andere Europese landen investeren in Griekenland.

De gewone man

En waarom zouden we dit doen? Omdat wij als Europese burgers solidair moeten zijn met de Griekse bevolking. Ja, Griekenland heeft fouten gemaakt waardoor het in de problemen kwam. Maar net zoals dat iemand die te veel rookt of drinkt recht heeft op medische hulp, hebben de Grieken recht op onze steun. Daarbij moeten we benadrukken dat het een corrupte elitaire minderheid is die door belastingontduiking het Griekse belastingstelsel ondermijnde, en dat het de Griekse 'Janis en Helena' zijn die er nu voor boeten. Hoe hard Wilders ook roept dat hij opkomt voor Henk en Ingrid, hij vergeet dat deze hardwerkende burgers niet slechts een Nederlands fenomeen zijn. Het blijkt nu toch dat deze gewone man ook in Griekenland woont. Uit solidariteit met deze Grieken moeten wij investeren in Griekenland. Daarnaast heeft ook Nederland belang bij een gezond Griekenland.

Eigenbelang

Wie nog steeds moeite heeft met de solidariteit jegens de Grieken heeft nog steeds reden om hen te steunen. Zoals Hans van Baalen vermeldde in zijn artikel in de Volkskrant kan men ook uit eigenbelang voor steun voor de Hellenen zijn. In kritiek op een oproep voor solidariteit naar de Grieken van PvdA-collega Thijs Berman in het Europees parlement, reageerde van Baalen dat men vooral vanuit eigen belang moet steunen. 'Het omvallen van Griekenland is een rampscenario voor de sterke economieën binnen de Eurozone waaronder Nederland.' Het is natuurlijk tevens zaak voor andere Europese landen om zelf niet mee te gaan in de val van Griekenland. Een failliet Griekenland is duurder voor Nederland dan de steun die nu wordt gegeven aan Griekenland. Ook premier Rutte heeft vaak geroepen dat de steun die Nederland verleent uit eigenbelang is, en niet uit solidariteit. De al vaker aangehaalde 'Henk en Ingrid' kunnen anders de dupe worden van het in gevaar komen van de Nederlandse pensioenfondsen. Ook voormalig minister de Jager verkondigde altijd 'de belangen van Nederland' in Europa, geen Europees gemeenschappelijk belang dus.

Een financieel gezond Griekenland is dus in het belang van Nederland én van de Grieken. Feit is echter dat de bezuinigingsmaatregelen van de trojka Griekenland in een depressie gestort hebben. Waar de Griekse regering zijn best doet om aan de internationale afspraken te voldoen, betaalt de Griekse bevolking hiervoor de prijs. De huidige bezuinigingsmaatregelen lijken dus niet te leiden tot een financieel gezond Griekenland. Door vast te houden aan nationale politiek en nationale belangen maken de Noord-Europese landen het moeilijker om de crisis op te lossen. Dus ook al zijn die nationale belangen in naam van Henk en Ingrid, een beetje solidariteit naar Janis en Helena is in ieders belang.

Elke editie een foto die de belangrijkste, grappigste, meest toonaangevende of vreemdste politieke gebeurtenis weer-geeft van de afgelopen tijd. Een foto zegt immers meer dan duizend woorden. Dit keer de nieuwe Mr. Euro: Jeroen Dijsselbloem.

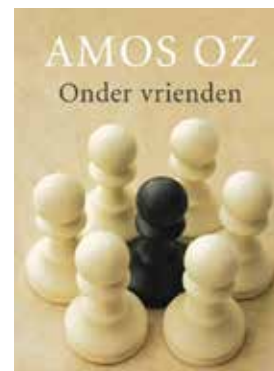
Eind januari werd de Nederlandse minister van Financiën, Jeroen Dijsselbloem, gekozen tot voorzitter van de Eurogroep. Hij volgt de Luxemburgse premier Jean-Claude Juncker op. In de Eurogroep coördineren de lidstaten die de euro hebben hun fiscale en economische beleid. Zij bestaat uit alle ministers van Financiën uit de Eurozone. De voorzitter, ook wel Mr. Euro genoemd, heeft geen stemrecht, dus staatssecretaris Frans Weekers van Financiën vertegenwoordigt Nederland nu. Dijsselbloem werd bijna unaniem gekozen: van de zeventien landen stemde alleen Spanje tegen, om een statement te maken. Met de vierde economie van Europa vindt Spanje dat het aan de beurt is voor een belangrijke positie binnen de EU. Dijsselbloem kondigde aan dat hij een grotere rol voor de eurozone wil op het internationale toneel, in het bijzonder bij de G20. Daarnaast moet de Eurogroep denken aan een duurzaam financieel beleid. “Onze focus zou moeten verschuiven van crisismanagement naar het bieden en uitvoeren van solide beleid op de middellange termijn.”

Amos Oz – Onder Vrienden (2012)

Een kibbutz zoals ze ooit opgericht zijn vind je nauwelijks meer terug in Israël. Tegenwoordig zijn ze een far cry van een eeuw geleden, het utopia waar socialisme en Zionisme samenkamen, waar geen individueel bezit bestond en kinderen opgroeiden in Beit Yeladim, gemeenschappelijke kinderhuizen. Wat nu rest van de (vaak omheinde) kibbutz, is een gemoderniseerd terrein met een gemeenschappelijk zwembad, eetruimte en andere faciliteiten, maar ook een plek waar iedereen zich zo veilig voelt dat niemand zijn auto of fiets op slot zet en zelfs alle ramen en deuren wijd open laat staan. Het is iets surrealistisch en doet bijna denken aan die vakanties van vroeger, op een camping in Zuid-Frankrijk, maar toch met een donker randje. Het is bijna alsof een kibbutz de laatste restanten zijn van hoe de wereld misschien bedoeld was, maar juist daarom zo onvatbaar en onbegrijpelijk voor de buitenstaander. Amos Oz biedt ons een kijkje in de keuken.

Oz, misschien Israëls grootste schrijver en wellicht toekomstige Nobelprijswinnaar, laat in zijn nieuwste verhalenbundel een licht schijnen op het leven in een kibbutz in de jaren vijftig. Verschillende verhalen schilderen de dynamiek van een ideaal; de zeldzame gebeurtenis van een gerealiseerde droom. In zijn roman Dorpsleven belichtte hij al de Israëliëse manier van leven, maar *Onder Vrienden* is misschien nog interessanter omdat het ons laat zien dat een kibbutz meer is dan een soort recreatieplek voor rijke westerlingen ‘om eens even helemaal lekker back to basics te gaan’, en ook een donkere

kant heeft. De personages zijn echt en vooral sympathiek, en Oz laat het benauwende, verstikkende aspect van het leven in de kibbutz zien; een kleine samenleving in een samenleving, in een bel. Deze gelaagdheid komt terug in de grote tegenstelling tussen de binnen- en de buitenwereld, een tegenstelling die zoveel verder reikt dan degene die alleen op papier staat. In een simpel, maar raak verhaal suggereert Oz dat de kibbutz misschien niet zo perfect is, de mensen niet zo gelukkig, en de uitvoering niet de droom van ieder persoon. Hij kiest echter nooit een kant; Oz beschrijft de dingen zoals ze zijn en velt geen oordeel: dat laat hij over aan de lezer.

Café de FietS

Mail naar de Heraut deheraut@fm.ru.nl

of

like onze facebookpagina.

Colofon

Redactie:

Ann-Silvie Penning de Vries

Chelsey Buurman

Dorien Venema

Felix Verhagen

Karlijn Martens

Laura Buuts

Myron Albering

Niek Kok

Vivian Sanders

Hoofdredactie:

Sophie Lauwers

Vormgeving

Malu Verkuil

Oplage

120